

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 14 februari 2017 met nummer RvVb/S/1617/0576
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0744/SA

Verzoekende partij   mevrouw **Sari SAARENPA**, wonende te 3040 Neerijse,
Wolfshaegen 229

Verwerende partij   de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

I.   BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 22 juli 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 mei 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg van 21 januari 2016 ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van 14 eengezinswoningen, waarvan 6 vrijstaande en 8 driesgevelwoningen op de percelen gelegen te 3040 Huldenberg (Neerijse), Wolfshaegen 211, 211A, 213, 213A, 219, 219A, 221, 221A, 223, 223A, 225, 225A, 227, 227A, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie D, perceelnummer 159n2, v2, y2.

II.   VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 8 november 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het verzoekschrift geen omschrijving bevat van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht klaarblijkelijk onontvankelijk is. De verzoekende partij heeft een verantwoordingsnota ingediend.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

1.

Artikel 56, §1, 2° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift in het geval van een vordering tot schorsing een uiteenzetting dient te bevatten van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

Op basis van artikel 59, §3 van het Procedurebesluit heeft de verzoekende partij de mogelijkheid gekregen om een verantwoordingsnota in te dienen. In deze nota dient de verzoekende partij te verantwoorden dat in het initiële verzoekschrift wel degelijk een omschrijving is opgenomen van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, en dient zij concreet aan te geven waar en op welke wijze zij die omschrijving in haar verzoekschrift heeft gegeven.

2.

De verzoekende partij stelt in haar verantwoordingsnota het volgende:

“ ...

Redenen van hoogdringendheid van schorsing gelet op tenuitvoerlegging van bestreden beslissing.

-De hoogdringendheid voor schorsing van de bestreden beslissing houdt vooral verband met de moeilijk te herstellen gevolgen die teweeg zou worden gebracht indien de werken zouden worden aangevat . Dit is omschreven op bladzijde 2 in deel 3 "moeilijk te herstellen ernstig nadeel" van het oorspronkelijk verzoekschrift. hierin word ook verzocht om "een onmiddellijke preventieve schorsing"

... ”

Verder zet de verzoekende partij in haar verantwoordingsnota de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften en beginselen van behoorlijk bestuur uiteen die naar haar oordeel aantonen dat de schorsing hoogdringend is.

3.

Het betoog van de verzoekende partij heeft betrekking op het ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ dat zij met de voorliggende vordering wenst te voorkomen. Voor vorderingen ingeleid vanaf 1 januari 2015 is de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet meer aanwezig in de schorsingsprocedure, maar vervangen door de vereiste van ‘hoogdringendheid’.

De uiteenzetting onder de titel ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ kan maar in aanmerking genomen worden voor zover uit deze uiteenzetting zelf feiten blijken die de redenen van hoogdringendheid aantonen. De verzoekende partij zet in haar verantwoordingsnota onder verwijzing naar haar verzoekschrift weliswaar uiteen dat de hoogdringendheid van de schorsing van de bestreden beslissing “vooral verband houdt met de moeilijk te herstellen gevolgen die teweeg zouden worden gebracht indien de werken zouden worden aangevat”, maar zij verwijst hierbij niet naar eventuele passages in het initiële verzoekschrift waaruit de redenen van hoogdringendheid, zouden kunnen worden afgeleid.

De Raad moet vaststellen dat de verzoekende partij in de verantwoordingsnota niet aangeeft waar en op welke wijze zij in het initiële verzoekschrift de redenen die de hoogdringendheid aantonen, heeft weergegeven in de zin dat de uitkomst van de vernietigingsprocedure te laat zou komen om de aangevoerde hinder en nadelen te vermijden.

De verzoekende partij toont niet aan dat de vordering tot schorsing ontvankelijk is.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De zaak wordt zonder verdere rechtspleging in beraad genomen.
2. De vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is klaarblijkelijk onontvankelijk.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 14 februari 2017 door:

De hoofdgriffier,

De voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen,

Xavier VERCAEMER

Filip VAN ACKER